

Ter herinnering aan

Johannes Gerardus Stephanus Mulder Jan Mulder

Hij werd geboren in Hengelo op 11 juni 1947. Na een veelbewogen leven is hij plotseling op 8 juli 2002 in Zenderen overleden. Na de gezongen requiemmis in zijn parochiekerk te Zenderen werd hij op vrijdag 12 juli begraven op de parochiële begraafplaats aldaar.

"Onrustig is ons hart totdat het rust vindt in U o God".
Deze woorden kunnen wij tot troost overwegen wanneer we terugkijken op het leven van Jan Mulder.

Het was een veelbewogen leven, het was een leven waarin we mogen spreken van een onrustig hart.

Vol idealen ging hij op weg naar het priesterschap in navolging van 5 heerooms, die allemaal priester werden in de Orde van Karmel. De orde, die sinds 1855 een vaste plaats binnen de geloofsgemeenschap van Zenderen had gekregen en tot op de dag van vandaag heeft gehouden.

Via de opleiding aan het priesterseminarie het Gymnasium Sancti Alberti in zijn woonplaats Zenderen, werd hij in 1965 lid van de Karmel, het noviciaat in Boxmeer, de studie werd voortgezet in Dordrecht en Nijmegen. Eerst als lid van de Karmel, later als student op kamers.

Het waren roerige dagen in de kerk en in het geloofs-

leven. Jan heeft daar zijn deel van meegekregen.

Hij had veel idealen, maar wist er niet goed raad mee. Hij wilde van alles doen voor de mensheid, de maatschappij en Gods kerk. En heeft veel gedaan, onder andere als catecheseleraar aan de Karmelschool in Raalte.

"Het is niet goed dat de mens alleen blijft." Dat gold ook voor hem. Hij vond een levenspartner en de toekomst leek weer zonnig te worden. Zijn verhuizing naar Noorwegen was een avontuur, dat hij niet schuwde. Vol vertrouwen bouwde hij daar een nieuw leven op.

Totdat weer de teleurstelling zijn deel werd.

Terug in Nederland, terug in Zenderen maakte hij zich dienstbaar door zijn talentkennis. Veel mensen heeft hij kunnen helpen, maar de onrust speelde hem steeds weer parten.

Heel veel steun heeft hij gekregen vanuit het ouderlijk huis, waar hij de laatste jaren bij Herman en Annie, Yvonne en Robert dagelijks steun en meelevens heeft gezocht en gevonden.

Plotseling is hij gestorven. Niet onverwacht. Hij kende zijn eigen kwetsbaarheid. Hij wist dat hij niet gezond was en liet dat ook aan anderen weten.

De onzekerheid, de onrust in zijn leven, is nu voorbij. We mogen er met Sint Augustinus op rekenen dat hij nu zijn plaats heeft gevonden in de grote liefde van God.

Requiescat in pace. Moge hij rusten in vrede.

Voor uw meelevens met het plotselinge overlijden van Jan Mulder zeggen we u heel hartelijk dank.

Familie Mulder